

Olivera

Nom botànic:	<i>Ólea europaea</i>
Nom en català:	Olivera, oliver
Nom en castellà:	Olivo,aceituno,oliva, oivera
Nom en èuscara:	Olibondo, olibatze
Nom en gallec:	Oliveira
Nom en portuguès:	Oliveira
Nom en francès:	Olivier
Nom en anglès:	Olive tree
Nom en italià:	Olivo

Característiques: Arbre de fulla perenne, de creixement lent però constant. Aquest arbre, que en el seu estat natural es l'Ullastre, pot arribar a una alçada de 10 metres, encara que pot convertir-se també en un arbust.

El seu tronc es de color gris fosc amb les branques grises, en quant a les fulles aquestes son perennes, de diverses formes i mides, des de forma de llança fins a ovalades. Les seves flors son de color blanc i molt petites, i els seus fruits surten d'un color verd per a passar a negre quan son madures.

Dels seus fruits s'extrau l'apreciat oli d'oliva.

Situació: Als llocs de clima mediterrani, a l'exterior a plena llum del sol tot l'any.

Reg: L'olivera te un consum mínim d'aigua, encara que constant.

Adob: D'abril fins octubre.

Trasplantament: Cap al març, cada 2 o 3 anys, o a finals de setembre (encara que es poden trasplantar a qualsevol època de l'any amb excepció de ben entrat l'estiu o l'hivern).

Substrat: 60 % akadama i 40 % volcànica o pomice.

Poda: Cap al març.

Pinçat: Des d'abril fins a l'octubre. Quan el brot sigui de set a vuit parells de fulles, tallar a dos o tres parells per fer augmentar la densitat de les branques.

Defoliat: Parcial, deixant fulles a la punta de la branca i pinçant la gemma terminal al juny. (Al setembre es pot tornar a fer l'operació però només a les branques més fortes).

Filferat: Tot l'any.

Paràsits i malalties: cotxinilles (*saissetia oleae*), mosca de l'olivera (*dacus oleae*), assecabrots (cuc verd: *margaronia unionalis*), arna (cuc gris-blanc: *prays oleae*), minador de l'escorça (cuc rosat: *reseliella oleisuga*), barrenillo (larves: *phloetribus scarabaeoides*), ull de gall o repilo (fong: *cycloconium oleaginum*), tuberculosi de l'olivera.

Propagació: Llavors, però no tenen un percentatge gaire elevat. Xupons bassals d'una olivera vella, estaca de fusta dura o semidura.

Varietats: o. e. Europaéa i o. e. Sylvéstris (oliver bord, ullastre, ollastre)

Altres dades i curiositats: L'olivera es una de les poques especies que es poden modelar a la major part dels estils de bonsai, inclòs el de "fusta morta". Les formes excèntriques del tronc, les fulles petites i la simplicitat del seu manteniment, fan de l'olivera un dels millors arbres de fulla perenne per ser tractat com a bonsai.

Per als que creuen en les llunes, sapiguen que si el recuperem en la fase de lluna creixent es molt millor.

